

Tēn, kor saulē gīven ož mēška,
Kor opielis Erlas tek,
Kor kryžē, kuoplīčē poiki, švēnta,
Tēn Šatramēniu kaims, če žemaitēškā vēsē šnek.

Tas mažos kaimielis bendruomenē tor,
Patīs soreng švēntiu galībē ēr ēšlek svetor.
Vuo grību švēntē – pati glauniuoji,
Soplauk grībautuojū kāp i Švēntojē.

Šatramēnē – mažos kaimielis, vuos kelēs truobelēs,
Vuo bendruomenēs veikluo dalīvau net garbinga omžiaus
muotrēškelēs.
Nuors žmuonēs būn pavargē, rūpiesniu pēlnē,
Ožsēmērštē ēr pasilsietē atēn i betkuokēs šventēs.

Če žmuonis darbštē, vaišingi, gerē be gāla,
Par Ožgavienēs vēsumet pakvēit blīnu pri stala.
Nuors kaimē nier ni dainininku, ni muzikontu ēr šokieju nie,
Anēj kor vēskou patīs ēr vēsas mintis ēš sava galvū rakinie.